

Kl. 12. Jeg synes ikke, at der er Grund til at gøre denne Forandring, da, saa vidt jeg ved, ikke nogen har anmodet om at faa Forandring i denne Henseende.

Krabbe: Jeg deler ikke den Frygt, som den højtærede Justitsminister udtalte med Hensyn til Forstaaelsen af den af mig foreslaaede Tekst, i Fald den skulde blive vedtagen. Sagen er den, at Ministeren vist læste Teksten lidt anderledes, end den lyder; Ministeren læste den vist saadan, som om der stod, at *Handels- og Fabrikvirksomhed* ikke kunde udøves, men der staar: *de i Lovene af 1876 og 91* paa de betegnede Steder *forbudte* Handels- og Fabrikvirksomheder skulle ikke kunne udøves o. s. v. Hvad er det da, som forbydes? Det er Handel fra Pladser og Torve, Butikshandel og Aabenholdelse af Butikker; det er disse Virksomheder, som forbydes; alle andre Former af Handelsvirksomhed forbydes ikke i disse Love, og følgelig berøres de heller ikke ved dette Ændringsforslag. Jeg tror altsaa ikke, at der i denne Henseende er nogen Fare. Hvad Realiteten angaar, vil der jo altid, naar man taler om Stemningen blandt de næringsdrivende, være 2 Parter, som ere tilbøjelige til at have et noget forskelligt Syn paa Sagen, nemlig Principalerne og Funktionærerne. Hvad de sidste angaa, er der ikke Tvivl om, at de alle uden Undtagelse ville være meget glade ved at være fri for de 2 Timers Forstyrrelse Juleaften, men jeg tror i Virkeligheden ogsaa, at de fleste Principaler ville være det. Det Andragende, som har givet Stødet til Ministerens Forslag, gaar jo ikke ud paa at bevare de 2 Timer, men det gaar ud paa at give Fred paa Juleaften. Det egentlig Juleindkøb vil da finde Sted Lørdagen forud. Det vil sikkerlig ikke blive til Skade for de næringsdrivende Principaler, og det vil blive til Gavn for samtlige Funktionærer. Jeg tror altsaa, at det ogsaa i Realiteten maa anbefales, skønt jeg ved, at der er noget forskellige Meninger derom; og hvad Formaliteten angaar, nærer jeg, som sagt, ikke den Frygt, som den højtærede Justitsminister udtalte.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Jeg tror dog, at Forslagsstilleren maa indrømme mig, at nogen større Tydelighed har han ikke opnaaet ved den Affattelse, han søger at give Loven ved det foreliggende Ændringsforslag. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem sagde,

at naar man lægger Eftertryk paa de Ord, der her staa: *de i Lovene af 1876 og 1891* forbudte Virksomheder, kan man komme til samme Resultat som man kommer til efter min Affattelse, men vel at mærke, ved at studere baade Lovene af 1876 og 91, altsaa akkurat det samme, som man kommer til ved min Affattelse. Men jeg vil dog paa ny spørge det ærede Medlem, om det er hans Mening, at Haandværkere og industridrivende kunne holde deres Butikker aabne, eller de skulle holde dem lukkede, thi det er uklart efter den ærede Forslagsstillers Affattelse af Loven.

Krabbe: En Aabenholdelse af en Butik er en Art Handelsvirksomhed, og derfor vil den efter min Mening, rigtig opfattet, være forment ogsaa efter det Forslag, jeg har tilladt mig at stille.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Uklarheden ligger jo i, at de Butikker, som Haandværkere og industridrivende have, ere Butikker, hvori der ikke udøves Handel i egentlig Forstand, men Afsætning af den paagældendes Produkter, og denne Afsætning henføres i Almindelighed ikke under Begrebet Handel.

Krabbe: Modsætningen mellem Haandværkeren og Handelsmanden er Modsætningen mellem Produktion og Omsætning; men hvad Butikkerne angaar, er der ingen saadan Modsætning, thi Butikkernes Aabenholdelse er ikke for Produktion, men for Afsætning, altsaa for Handel, og Haandværkeren kan jo handle ikke alene med sine egne Produkter, men med ethvert Produkt af samme Art, selv om det er produceret af andre. — Naar den højtærede Minister siger, at man for ret at forstaa Lovforslaget, selv om det fik det Indhold, som jeg foreslaar, maatte benytte de tidligere Love, har den højtærede Minister fuldstændig Ret deri, men saa vidt gik mit Forlangende heller ikke, at det skulde kunne forstaaes til Bunden uden Hensyn til den tidligere Lovgivning. Mit Forlangende gik kun saa vidt, at den, der læser Loven, skulde kunne se, hvilket Forbud det var, der her nedlagdes. Efter den højtærede Ministers Forslag faar man kun den rent formelle Angivelse af nogle Paragraffer, saa den vedkommende nødvendigvis maa se efter for at faa nogen Forstaaelse deraf, hvorimod han efter en Affattelse som den, jeg foreslaar, dog kan se i Hovedtrækkene, hvad det er, der forbydes. Kun naar han